

“...ปัจจุบันนี้มีปัญหาทางกฎหมายมากมาย แต่ละคนจะต้องใช้ความรู้ที่ได้เรียน และความรู้ที่คิดเองด้วย มาปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหานั้นที่จะเกิดขึ้นได้. คือเกิดปัญหานั้น ไม่ใช่จะเข้าโรงศาล เป็นปัญหาที่คนเขาอยากจะทำปฏิบัติตนให้ดี ให้สามารถที่จะรักษาประเทศชาติ ให้มีความสุขความสงบ. แต่ว่าปัญหานี้ จะแก้ด้วยกฎหมายก็ยากเต็มที เพราะกฎหมาย ชัดกัน. โดยมากมีปัญหาแล้วก็บอกว่า ถ้าขัดกัน หรือขัดกับกฎหมายที่สูงกว่า ก็ต้องใช้ กฎหมายที่สูงกว่า เช่นที่บอกว่าถ้าไม่มีอะไร ไม่มีคำตอบ ก็ให้ไปหาในรัฐธรรมนูญ. แต่ ในรัฐธรรมนูญเอง ก็คงทราบว่ามีปัญหาที่ขัดกันเอง. รัฐธรรมนูญขัดขาตัวเอง. ฉะนั้น จะทำยังไง. ก็จะต้องให้ผู้ที่มีความรู้ และมีความสามารถ คิดด้วยสามัญสำนึกของตัวเอง ให้แก้ไขได้.

ตอนนี้จะยกตัวอย่างของตัวเอง แต่ว่าอย่าไปเครียดเกินไป. ของตัวเองเกิด ปัญหา เพราะว่าตัวเองเป็นคนไทยคนหนึ่ง ก็จะต้องมีหน้าที่ที่จะใช้สิทธิ์เลือกตั้ง แต่มี คนเขาบอกว่า พระมหากษัตริย์นั้นไม่มีสิทธิ์ที่จะเลือกตั้ง. อันนี้ขัดกัน เพราะว่าบุคคล พระมหากษัตริย์ก็เป็นบุคคล เป็นคนไทย จะไม่ไปเลือกตั้งก็จะถูกดำเนิน และจะใช้คำว่า จะ ถูกขึ้นป้ายว่าไม่มีสิทธิ์ คือตัดสิทธิ์. ข้อนี้พูดอย่างนี้ คงทำให้ท่านทั้งหลายทุกคน รวมทั้ง ท่านประธานศาลฎีกาด้วย ปวดหัว และเครียด. แต่ก็ขออย่าให้เครียด เพราะว่า เป็น พระมหากษัตริย์นั้นจะต้องสละหมด แม้จะสิทธิ์อะไรก็สละได้. อันนี้พูดไว้สำหรับให้ เห็นว่า แต่ละคนมีปัญหา และบางทีปัญหานั้นเป็นปัญหาโลกแตก. แต่ละท่านก็มีปัญหา ซึ่งจะเป็นปัญหาโลกแตกเหมือนกัน. แต่ว่าถ้าแต่ละคนใช้สามัญสำนึก และพยายามทำ เพื่อให้หน้าที่ของตนในฐานะ อย่างท่านทั้งหลายในฐานะผู้พิพากษาบรรลุผลไปอย่างดี ที่สุด และนอกหน้าที่ก็ในฐานะเป็นคนไทย ในฐานะเป็นมนุษย์ ให้ทำอะไรรๆ ที่ดีที่ เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองและเพื่อนมนุษย์ ให้ผ่านพ้นไปได้ดีที่สุดในที่สุด. อันนี้ จะไม่บอก ไม่พูดอะไรเป็นเงาจงว่าควรจะทำอย่างไร. ไปค้นหาในสมองของตน ค้นหา ในจิตใจของตนว่า อะไรดี.

เคยพูดถึงว่า คำว่า ดี นี้ ไม่รู้แปลว่าอะไร. คนเขาบอกว่า ดี คืออะไรที่ไม่ชั่ว แล้วถามว่า อะไรชั่ว ก็คืออะไรที่ไม่ดี. ไม่มีทางที่จะตอบได้สั้นๆ ว่าความดีคืออะไร. แต่ว่าแต่ละคนจะต้องพิจารณาอยู่เสมอ ถ้าทำตามคำปฏิญาณที่ได้เปล่งมาเมื่อสักครู่นี้ ก็เป็นการทำดี และถ้าทำอย่างนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อเพื่อนร่วมชาติ. ฉะนั้น ก็ขอให้ท่านพิจารณาดีๆ ในคำปฏิญาณของท่าน และพยายาม ทำให้ครบถ้วนที่สุดในที่สุด เพื่อให้ได้ชื่อว่าทำดี ทำสิ่งที่เหมาะสม และเป็นคนที่ เป็นประโยชน์...”

พระราชดำรัส ในโอกาสให้ประธานศาลฎีกา นำผู้พิพากษาประจำกระทรวงเผ่าฯ เพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ ณ ศาลาเริง วังไกลกังวล วันจันทร์ ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓